

Délszláv és magyar dolgozó parasztok új III. típusú csoportot alakítottak

Egy este azt mondta vasora közben Virág József 17 holdas hercegszántói középparaszt a feleségének:

— Atnézek Gordonácékhoz. Van egy kis beszédem velük.

Virágné nem igen firtatta, miről akadhát olyan sürgős beszélni való, ami nem maradhatna el holnapra.

Virág József meg beköszönt a Gorjonác portára.

Akkor este sok ezó esett kettőjük között életük sorjáról, eddigi eredményeikről, na meg amiről az elmúlt évben már annyiszor beszélgettek — a közös gazdálkodásról. Tavaly a gondolatot azzal altatták el, meglátjuk, mire megy a következő évben a felszabadulás. Elmult az év, a felszabadulás tovább gazdagodott, ők meg szintén bevalhattak egymásnak, egy helyben maradtak.

— Azért jöttem szomszéd, — mondotta végül is Virág József, — hogy megmondjam, boldog ember az, aki a saját kárát keresi. Mi pedig ezt kerestük, hogy tavaly nem léptünk a nagyüzemi gazdálkodás útjára.

Gorjonác közelebb húzta a széket az asztalhoz.

— Éppen ma gondoltam én is rá, meg ki is számítottam, mit vesztettem azzal, hogy tavaly is nyugtára hagytam ezt a dolgot. Meg az is eszembe jutott, szomszéd, hogy itt a határ szélen nekünk, délszlávoknak és magyaroknak, egyaránt egy célunk lehet csak. Erősíteni a békeharcot. A társas gazdálkodás pe-

dig a békehare egyik erőssége. Mert én valahol olvastam, — így is igaz ez, — a háborús uszítók, a Tito lakájok, a nagytőkések azért remegnek a békétől, mert látják, hogy a béke minden napjával tovább nőnek a szocializmus erői. Na és ha mi most a nagyüzemi gazdálkodás útjára lépünk, a szocializmusnak ezt az erejét erősítjük.

Nem tellett bele sok idő, esikordult a Gorjonác-ház kapuja. Kettlen léptek ki most már azon, a sötétedő utcára, Virág és Gorjonác.

Szaporázott lépteik egyenesen Pekovics Ferenc délszláv középparaszt házához vezették őket. Innen még az este felkeresték Varga Pálnét, meg Konez János 15 holdas középparasztot.

Ugy hogy már jó éjjel felé került az idő, mikor Virág József hazakerült.

— Negy szegyenji magát ilyen késő este kuncsorogni. Nem legényember már kend.

Virág József elmosolyogta magát. Igazad van, asszony, de majd megtudod holnap, mire kellett az idő.

Virág Józsefné meg is tudta, Virág József, Gorjonác Bertalan, Pekovics Ferenc, Varga Antalné, Konez János még az este megalakították egy újonnan alakuló III. típusú termelőcsoportnak alakuló bizottságát. Ahogyan pedig Virágné megtudta, úgy tudta meg az utca, a szomszédság, a község. Elsőnek még a kora reggeli órákban

Mándity Máttyás 8 holdas délszláv dolgozó paraszt kereste fel őket. — Közibetek állok. Vegyetek fel engem is tagoknak.

— Most verünk csak rá igazában a Tito banditákra. Mert ezzel ismét annak adjuk bizonyosságát, hogy mi békében építeni, fejlődni, boldogulni akarunk.

Déliidőre már a hosszú papírlapon ott sorakozott alá írása Major József 8 holdas dolgozó parasztnak. Kapitány Pálnak Nagy Imrénnek, Varga Pálnak meg Nagy Józsefnek.

Estére fordulva pedig már várta őket otthon Gonczlik Imréné, Horvát Józsefné, meg Balázs András.

— Együtt akarunk dolgozni veletek.

Másnap már össze is ült az előkészítő bizottság. Virág József, az előkészítő bizottság elnöke boldogan jelentette: 14 taggal 115 hold földön megalakult Hercegszántón az új III. típusú csoport.

— Többen leszünk, mint 14-en — jegyezte meg Kapitány Pál.

Mire Virág József csak ennyit felelt:

— Minden becsületos dolgozó számára nyitva az út sorainkba.

Azóta is egyre jönnek a jelentkezők. Mire a szerdai alakuló gyűlést megtartják, lesznek vagy harmincan is, akik az új, szebb élet útján megteszik majd az első lépést.

Nem jó ujjat húzni a népi demokratikus államhatalommal

Kulák-mesterkedések népünk kenyere ellen

A dolgozó nép eljenségei már a gabonabegyűjtés elején megpróbálták zavart kelteni. Sok helyen a tanácsok nem léptek fel kellő eréllyel az ellenség megtévesztő hirtelenségével szemben, sőt egyes helyeken annak uszáltyába is kerültek. *Igy történt ez a kiskunfélegyházi járásban is.* Mivel a tanácsok csak nagyon lazán vitték a begyűjtés munkáját, azért a kulákok elérkezettnek látták az időt, hogy újabb támadásba menjenek át.

Most nem a fejadag kérdését vetették fel, hanem más módon próbálták ártani népgazdaságunknak. Így például Szankon Farkas Ferenc 83 holdas kulák 446 kilogramm homokos gabonát vitt a begyűjtőhelyre. A szövetkezet terményfelvásárlója észrevette a kulák szabotázsát és átadta a kulákot a rendőrségnek. Pálmonostoron zsizsikes gabona beadásával kíséreltek meg a kulákok megfertőzni népünk jövővi kenyerét. Tiszaujfalun Fekete Máttyás kulákesemete zsizsikes gabonát vitt be átvételre, de a terményfelvásárló kiöntés közben észrevette és átadta a kulákot a rendőrségnek. A nyomozás megállapította,

hogy a kulák készakarva helyezte olyan raktárba gabonáját, amely évek óta zsizsikkel van megfertőzve.

De más formában is támadás indult népünk kenyere ellen. Tiszaujfalun a klerikális reakció is ártani próbál közéletünk rendjének. A volt apácák a munkából hazatérő dolgozó parasztokat arra akarták rábírní, hogy ne adják be terményeiket. Mikor látták, hogy aljas mesterkedésük sikertelen, felbízattak egy kulákesemétét, hogy a szövetkezet raktárába bevezetett vízesapot nyissa rá a gabonára. A kulákesemete este utolsónak vitte átvételre gabonáját és így alkalma volt egy óvatlan pillanatban a vízesapot kinyitni. A raktárkezelő a kulák távozása után hamarosan észrevette a meglepetést, így komolyabb kárnem keletkezett. A kulákot átadták a rendőrségnek. A földműves-szövetkezet terményfelvásárlói és a raktárak dolgozói az eddiginél meg fokozottabb éberséggel vigyáznak gabonájukra, felfigyelnek a legkisebb rendellenességre, hogy az ellenséges megnyilvánulásokat leleplezve megóvják dolgozó népünk jövővi kenyerét.

Levelezőink írják a begyűjtésről

Aki hisz a kuláknak, az póruljar

Községünk dolgozó parasztai lelkesen vesz részt a begyűjtési versenyben. Példát mutatnak Maróti László 4 holdas dolgozó paraszt, aki beadási kötelezettségét 178 százalékra, Barádi Balázs 6 holdas dolgozó paraszt, aki beadási kötelezettségét 128 százalékra, Vizi János 3 holdas dolgozó paraszt aki beadási kötelezettségét 125 százalékra teljesítette. Bodor György 4 holdas kis paraszt az előbbieket hagyta a versenyben és 194 százalékban tett eleget becsületbeli kötelezettségének.

Vannak azonban olyan dolgozó parasztok, mint Benke Sándor, Ujsor 1. szám alatt, Csikos Mihály, Árpád-utca 18. szám alatt és Sánta István kerekdombi lakos, akik

tettek eleget határidőre beadási kötelezettségüknek. Ezek a dolgozó parasztok hittek a kulákoknak, akik uszítanak a beadás ellen, sőt ők maguk is szabotálják azt. — Ilyenek U. Szabó Lajos 49 holdas, Karádi József 45 holdas volt községi bíró. Hazag Sándor 38 holdas kulák a volt bíró veje. Ezek összefogva mindent elkövetnek, hogy a beadást szabotálják és a dolgozó parasztságot labeszélik a beadási kötelezettség teljesítéséről.

Azok a dolgozó parasztok, akik hittek a kuláknak, most póruljáltak, mert beadási kötelezettségüket fel emeltük és kártérítést is kell fizetniük.

Fazekas János
tiszkácskei tanácselnök

MNDSZ-asszonyok a begyűjtés sikeréért

A KISKÖRÖSI JARÁS MNDSZ asszonyai lelkesen harcolnak a begyűjtési terv sikeréért.

Az asszonytársak a cséplő gépeknél népművelőmunkát végeznek, azonkívül a kultúrbrigádok meglátogatják a jó eredményt elért cséplőgépeket és rövid műsorral szórakoztatják a dolgozókat.

A KASKANTYUI MNDSZ kultúrbrigád a beszoigáltatásban élenjáró dolgozó parasztokat a lakásukon kereste fel és csasztuskával köszöntötte őket.

A KISKÖRÖSI MNDSZ asszonyok a beadásban leg-

jobb eredményt elért dolgozó parasztoknak vándorzászlót ajándékoztak.

AZ ASSZONYTÁRSAK maguk is példát mutatnak a beadási kötelezettség teljesítésében. Soltvadkerten például Körösi Károlyné 324 százalékban teljesítette gabonabeadási kötelezettségét. — Ugyanakkor tojás és baromfi beszoigáltatásának is egész évre eleget tett.

Soltész József kiskörösi MNDSZ írási titkár

Az életszínvonal emelkedése Vaskút szövetkezeti községben

Vaskút szövetkezeti község dolgozóinak életszínvonala általánosan emelkedik. Mindennél bezedesebbek a számok, melyek erről tanúskodnak. A szövetkezeti község dolgozói ez év első negyedében 33,518 forint értékű cukrot fogyasztottak el, szemben a második évnegyed 90,780 forint értékű cukorfogyasztásával. Szappanból az első évnegyedben 6142 forint értékűt vásároltak, a második évnegyedben a fogyasztás 11,520 forint-ra emelkedett. Kerékpárt az első évnegyedben a dolgozók 5051 forint értékben vásároltak. A második évnegyedben már 9405 forint értékű kerékpár került a dolgozók tulajdonába.

Preissinger Béla levelező.

Miért nem teljesítette második negyedévi tervét a Kiskunhalasi Sertéstermelő és Hízlató Vállalat?

A kiskunhalasi Sertéstermelő és Hízlató Vállalat azok között a vállalatok között szerepel, amelyek szegényszemre nem teljesítették második negyedévi tervüket. A vállalatnak minden lehetősége meg volna arra, hogy a jól teljesítő vállalatok között foglaljon helyet. De ez nem így van. Az ember önkéntelenül is azt hinné, hogy a fiálsára váró kocák megtagadják a fiálsást és ezért nem teljesíti a vállalat a tervét. De nem így van. A hiba gyökerét nem itt kell keresni.

A hiba ott van, hogy a kommunizálási éberséget lejárta rendkívül mélyen beépült az ellenség a vállalat vezetésébe. Barna vállalatvezető egytárs a hibák forrását, gyökerét nem itt keresi, mert szerinte a vállalat alkalmazottai mind „nékülözhetetlen-kiváló szakemberek”.

— Lehet, hogy „szakemberek”, de akkor úgylátszik, hogy egyesek „szakmai képzettségüket” nem a tervteljesítés érdekében gyümölcöszöztetik, hanem arra használják fel, hogy körmönfont módon gátolják a terv teljesítését.

Nézzük meg, kik ezek a Barna elvtárs által „nékülözhetetlennek tartott szakemberek”? Az elsőszámú ilyen „szakember” Szamosi József, a bérelszámoló vezetője, aki elfelejtette önéletrajzába bejegyezni — úgylátszik nem tartotta lényegesnek, — hogy 1919-ben a fehérterror támogatója volt. De nem dicsékedett azzal sem, hogy sógorát a donmenti vérenzésekért felelősségre vonták. Vagy nézzük Edlénny Ottó főkönyvelőt, akinek felesége volt malomtulajdonos leánya, aki többek között volt rendőrőrnagyot, kupecet és hasonló ellenséges elemeket ajánlta a vállalatnak felvételre: — mint „kiváló szakembe-

reket.”

Vagy mézzük meg a tervteljesítési főelőadót Weidinger földbirtokos „urat”, akinek szakértelmén múlott, hogy a vállalat tervében a lefiat kocák számát csak 95 százalékra, a leválasztott malacoknál az előirányzatot csak 90 százalékra teljesítette. Valószínűleg a „volt” borotva birtokán a felszabadulás előtt nagyobb gondtal szaporított malacállományát.

Czira Sándornak, a kiskunhalasi telep vezetőjének családja birtokoskájá „alig” haladja meg a III holdat.

Mire vezettek ezeknek a szakembereknek a jó tanácsai? Mit eredményezett az, hogy beférkőzhettek a kommunista igazgató bizalmába?

Elsősorban azt, hogy igyekeztek elégedetlenséget kelteni a vállalat dolgozóinak a sorában. Ezt úgy oldották meg, hogy a dolgozók bérli zetése körül állandó zavarkat idéztek elő. Így az utóbbi időben. — 3 hónap óta — a dolgozók rendszeresen öt nappal később kapják meg a munkadíjukat. Nem is beszélve arról, hogy a dolgozók egészségvédelmének biztosításáról tudatosan „elfelejtkeztek”. Ugy gondoljuk, ebben elég nagy gyakorlatra tettek már szert a felszabadulás előtti időkben is. Ezt a gyakorlatukat most a proletárdiktatúra idején is gyümölcöszöztetni akariák. Fűrdő még ma sincs az üzemben, holott már tavasz óta állandóan kéri a dolgozók. Ezek az ellenséges elemek örömmel nézték, hogy a dolgozók egészségtelen bádogedényből tisztálkodtak.

A vállalatban beüvöltöztetett a vállalat igazgatóját, Barna elvtársat, aki túrta az osztályvélenség beépülését a vállalatba, melyet tetézt az a, hogy bizalmába hagyta férközni ezeket az

elemeket, ahelyett, hogy a becsületos dolgozókra az igazi szakemberekre támaszkodott volna munkájában. Barna vállalatvezető elvtárs elfelejtette, hogy csak a dolgozókkal való szoros együttműködéssel lehet a tervet teljesíteni. Ennek pedig előfeltétele az, hogy gondoskodni kell az emberről, mint a legfőbb értékről.

De felelősség terheli a városi pártbizottságot is, mely elűrte, hogy a vállalatvezető megfeledezzen osztályáról, megfeledezzen arról, hogy őt a munkásosztály bízta meg a vállalat vezetésével, azért, hogy felvirágoztassa az üzemet és a vállalat a termelési tervét teljesítse.

Ugy véljük, hogy a terv nem teljesítésének gyökereit a vállalatvezetőnek az ellenség beépítésében kell keresnie. Ahhoz, hogy a vállalat teljesítse a tervét, a most újonnan megalakult üzemi pártszervezetnek az a feladata, hogy az ellenséget minél előbb eltávolítsa az üzemből és a dolgozók alkotókészségére támaszkodva induljanak harefa a harmadik negyedévi terv maradéktalan teljesítéséért.

MIT ADOTT AZ ALKOTMÁNY a Bajai Gyapjúszövetgyár üzemfenntartó részlegének

Augusztus 20. szocializmust építő hazánk egyik legnagyobb ünnepe. Ezen a napon iktatták be a dolgozó nép alkotmányát, a dolgozók jogait, kötelességeit. A jogokat mi dolgozók hasznosítani is tudjuk. Kötelességünknek pedig a termelés vonalán tesszünk eleget.

Augusztus 20. mehozta a munkához, de az üdüléshez való jogunkat is. A munkaeredményeinkben nyilvánul meg, az üdülés örömeit pe-

dig dolgozó társaink levelei bizonyítják.

Az alkotmány szelleméhez híven tették meg az üzemfenntartó részleg dolgozó pártállásra való tekintet nélkül vállalatukat. Márts komoly eredményeket értünk el. Felajánlásainkat eddig 111 és fél százalékra teljesítettük. De a harc tovább folyik. A túlteljesítésért, a végső győzelemig.

Preissinger Béla levelező.